

L
opr.

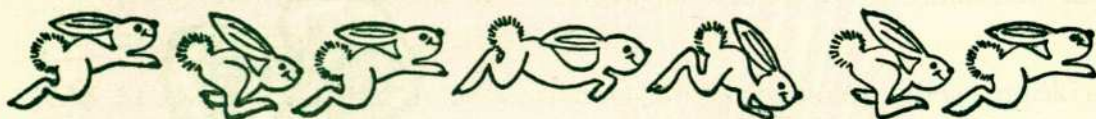
eglutė

1985
GRUODIS

EGLUTĖ

1985 GRUODIS

TURINYS

- 3 KALĖDŲ KRISTUI, A. Abromaitienė
- 4 KĄ REIŠKIA VARPAI?
- 7 JAM GARBĖ TEBUS! (giesmė)
- 8 KALĖDŲ ŽVAIGždė, D. Augienė
- 14 ŠVENTOJI NAKTIS, K. Grigaitytė
- 15 SNIEGUOLIO NUOTYKIS, Teta Audronė
- 21 TRYŠ EGLUTĖS, O. Mikailaitė
- 26 GALVOSŪKIAI
- 28 1985 M. EGLUTĖS TURINYS
- 32 NAUJOS KNYGOS

PIEŠINIAI

Viršelės — P. Osmolskio ir psl. 18, 21, 23, 24, 25, 30

Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- V. Stančikaitė-Abraitienė — 3
- E. Muliolienė — 8
- A. Sutkuvienė — 10, 11, 14
- A. Balukas — 12
- P. Augius — 13
- A. Skrupskelienė — 15, 16, 17, 18, 19, 20
- V. Ulėnaitė — 21, 22, 23, 24, 25
- V. Paukštienė — 27

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00, vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

KALĖDŲ KRISTUI

Ada Abromaitienė

Krinta snaigės pamažu, —
Pažiūrėkit, kaip gražu!
Jau lauke žiema gili,
Jau Kalėdos netoli...

Mes ant vaikiškų delnų
Nešim Kristui dovanų:
Jam nulenksim galveles,
Jam atversim širdeles.

KĄ REIŠKIA VARPAI?

ĮVAIRUS VARPAI

Yra visokių varpų: bažnytinių, kalėdinių ir šaukiančių žmones pietums. Varpai yra įvairių dydžių: vieni labai dideli kabo varpinėse ar bokštuose. Juos skambina žmonės, traukdami virves. Kiti varpai mažesni, ar visai mažiukai, kuriuos galima laikyti rankose ir jais skambinti. Anksčiau varpai kviesdavo vaikus į mokyklą. Dabar juos pakeitė elektriniai skambučiai.

Kai kuriose katalikiškose šalyse, ypač Europoje, būdavo paprotys, varpams skambinant anksti rytą, per pietus ir vakare, sustoti minutę ir sukalbėti maldą. Prancūzas dailininkas Millet savo garsioje paveiksle pavaizdavo šį paprotį. Paveikslas pavadintas: Angelus Domini (Viešpaties Angelas). Gal kada jį pamatysite muziejuje arba reprodukciją knygoje.

Lietuvoje žmonės taip pat meldavosi, kai skambindavo varpai. Lietuvos miestuose visos bažnyčios turėjo varpus. Pačios seniausios bažnyčios turėjo ir atskiras varpines — pavyzdžiui, Vilniaus katedra.

LAISVĖS VARPAI

Filadelfijos Laisvės Varpas pirmą kartą skambėjo liepos mėn. aštuntą dieną, 1776 metais, — skelbė Amerikos nepriklausomybę.

Laisvės Varpas nukrito nuo bažnyčios 1835 metais. Todėl šis varpas turi plyši. Jis dabar stovi Nepriklausomybės rūmuose Filadelfijoje.

Jis kabojo nuo 1776 m. iki 1835 m. Nukrito todėl, kad supuvo medis, ant kurio jis buvo pakabintas. Turistai, atvykę į Jungtines Amerikos Valstybes, stengiasi jį pamatyti.

Amerikos lietuviai padovanojo Laisvės Varpą nepriklausomai Lietuvai. Tas varpas buvo nulieta pagal Amerikos "Liberty Bell" su įrašu: "O skambink per amžius vaikams Lietuvos. Tas laisvės nevertas, kas negina jos!"

Varpas kabojo Karo muziejaus bokšte. Tada toje pačioje vietoje buvo pastatyti nauji rūmai, kurie buvo pavadinti Vytauto Didžiojo Muziejaus vardu. Į šių rūmų bokštą buvo perkeltas ir Laisvės Varpas. Varpas skambėdavo kiekvieną vakarą, kai nuleisdavo vėliavą, ir skambėdavo tautinių švenčių iškilmėse. Šiuo metu Lietuvoje Laisvės Varpas daugiau nebeskamba.

VARPAI KARO MUZIEJAUS BOKŠTE

Karo Muziejaus bokštas turi 35 mažus varpus. Prie jų buvo įrengti aparatai varpų muzikai išgauti. Į šituos varpus buvo įjungtos Lietuvos Himno ir "Marija, Marija" melodijos. Muzikai suruošdavo gražius koncertus.

"35 Kovų Varpai" pavadinti žuvusiųjų Lietuvos vaduotojų garbei.

Kasdieną, rytą ir vakarą, Karo Muziejaus bokšte skambindavo varpai.

KALĖDŲ VARPAI

Esame taip pripratę prie varpų, varpelių ir skambučių garsų Kalėdų švenčių metu, kad mums atrodo, tai visai natūralus dalykas.

Varpai dažnai puošia kalėdinius sveikinimus; jie rišami prie kalėdinių vainikų ir žmonės ant savo durų kabina varpelius Kalėdoms. Daugelis kalėdinių giesmių mini varpus.

Kaip ir kodėl varpai susirišo su Kalėdomis?

Pirmoj eilėj, bažnyčių varpai kvietė žmones į bernelių Mišias vidunaktį. Senovėje, varpų skambėjimas buvo aiškiai girdėti per apsnigtus laukus ir miškus, o ypač naktį. Varpams skambinant, žmonės žinojo, kad jau Kalėdos.

Varpeliai ir skambučiai taip pat buvo naudojami arkliams ir rogėms papuošti. Ne tik papuošti, bet ir kitus keleivius įspėti, kad rogės atvažiuoja. Lietuvoje tas paprotys buvo plačiai paplitęs. Rogės buvo pagrindinis susisiekimo būdas žiemos metu.

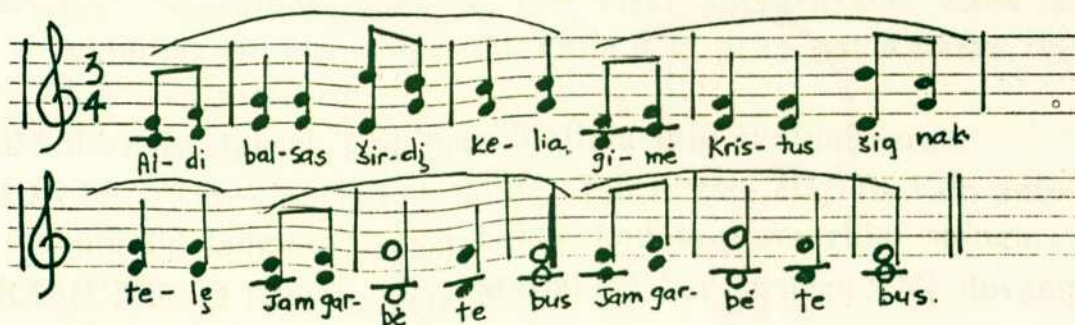
Anglijoje taip pat žmonės labai naudojo varpus ir skambučius Kalėdų metu. Ir dabar Amerikoje bei Kanadoje yra chorai, kurie skambina varpeliais. Jie ruošia festivalius, kurie žmonių labai mėgstami. Vėl atgaivinami įdomūs senovės papročiai.

JAM GARBĖ TEBUS!

Žodžiai: kun. Stasio Ylos; muzika: Nijolės Ulėnienės

Ši kalėdinė giesmė išreiškia mūsų džiaugsmą, kad Kristus gimė. Ji gali būti giedama chorą su varpelių pritarimu.

Aidi balsas, širdį kelia,
Gimė Kristus šią naktelę, —
Jam garbė tebus!

Šią naktelę, šią tyliausią
Gimęs Dievas žemėj glaussis, —
Jam garbė tebus!

Glaussis vargšai, lenksis žyniai
Dievą-Kūdikį pažinę, —
Jam garbė tebus!

KALĖDŲ ŽVAIGŽDĖ

Danutė Lipčiūtė Augienė

Veikėjai: Ramunė, Rūta ir Jonas; jų mama; kipšiukai ir angeliukas.

Scena: Kambarys: Ramunė pro langą moja savo draugėms, su kuriomis ką tik žaidė. Aplinkui išmėtyti mamos rūbai, batai, papuošalai. Rūta juos varto, o Jonas ant kilimo daro gimnastiką.

RAMUNĖ. Bye! See you tomorrow!

JONAS: Tau tik žaisti ir žaisti — ir angliškai kalbėti. Geriau pasportuotum, ar ką...

RŪTA: Tikrai, Ramune! Ir dar visus mamytės daiktus suvėlei.
Jau laikas tau nustoti gyventi fantazijų pasauly.

RAMUNĖ: Judu nieko nesuprantat apie žaidimus ir pasakas!
Kam užaugot taip greit? O aš dar noriu žaisti.

RŪTA: Geriau padėk tuos daiktus į vietą, prieš tai, kai mama sugriš. Ji bus pavargus, gali supykti.

JONAS: Tu tikra višta, Ramune. Tau tik lėlės ir pasakos galvoj!
(Mėgdžioja Ramunę, užsidėjęs mamos batus ir skrybėlę...)

MAMA: (Skubėdama įeina, purtydama šlapią lietsargį.)
Ak, tas autobusas! Taip ilgai turėjau laukti... Pavėlavau.
O ką jūs čia darot?... (Jonas greit nusimeta mamos drabužius.)

JONAS: Nieko, mamyte. Tik Ramunė vėl užsimanė žaisti su tom savo draugėm. (Ramunė, mamai nematant, iškiša Jonui liežuvį.)

RŪTA: Nesirūpink, mamyte, mes viską sutvarkysim. Tavo lagaminas jau paruoštas. Tik gaila, kad prieš pat Kalėdas reikia išvažiuoti.

MAMA: Ką darysi, kad Teta Matilda taip sunkiai serga.

JONAS: (Žiūrėdamas pro langą) Jau ir tėtė čia! Jis valo automobilio langus. Nepastebėjau, kad taip smarkiai sninga...

RAMUNĖ: O kam ta Teta Matilda dabar susirgo? Nė dovanų tikriausiai negaus...

RŪTA: Pasiilgsim tavęs, mamyte. Greit sugrižk!

MAMA: Gyvenimas, vaikai, tai kelionė. Vieni įlipa į traukinį, o kiti išlipa... (Susimąsto). Na, būkit geri! Krikšto mama ateis su jumis pabūti (Bučiuoja visus, atsisveikina. Apsidairiusi aplink, tęsia) Na, būčiau pamiršusi! Kurgi mano ta skrybėlė?

RAMUNĖ: Ar ta naujoji? (Mama varto daiktus, ieško.)

RŪTA: Va, mamyte, ar ta? (Atneša skrybėlę iš kito kambario.)

MAMA: Ačiū, Rūtele! (Dedasi skrybėlę prieš veidrodį.)

RAMUNĖ: Žinai, mamyte, kartais daiktai kaip žmonės vaikšto. Padedi vienoj vietoj, o surandi kitoj...

MAMA: Na, sudiev! Gana išdykavimų — skubu... (Pamojavusi išeina.)

JONAS: Mamyte, palauk! Juk mums nepalikai pinigų.

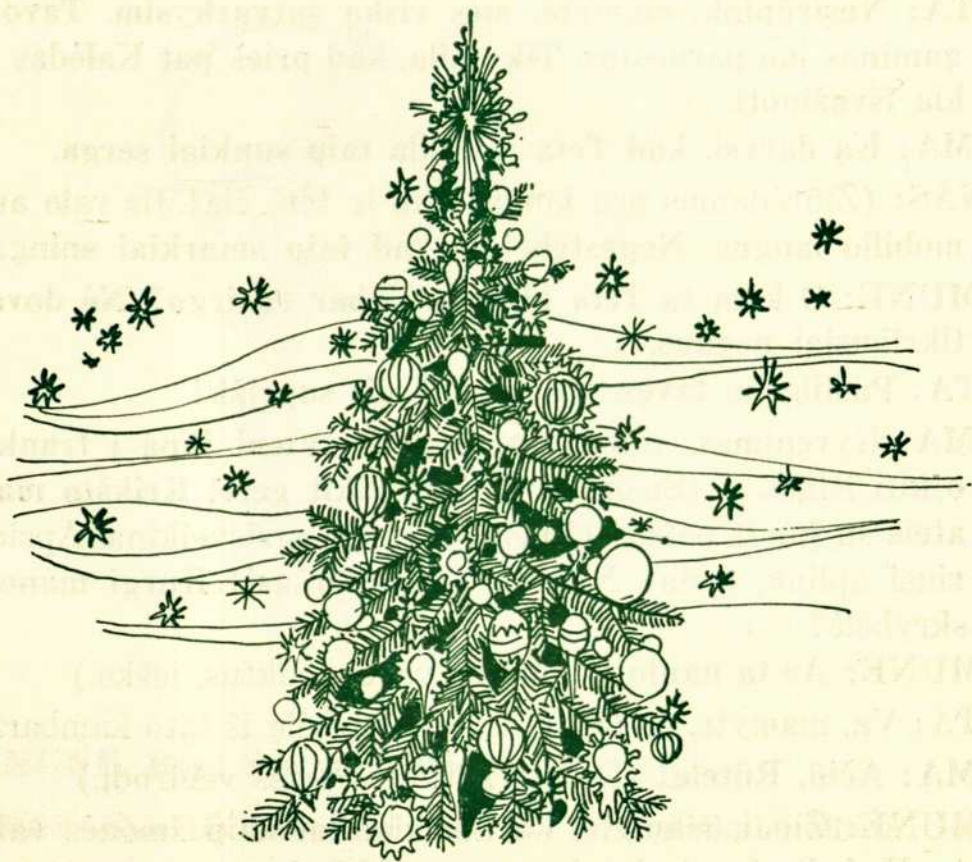
MAMA: (Tarpduryje) Va, ir būčiau pamiršusi: štai (paduoda Rūtai voką.). Ir dar turiu jums laiką (iš stalčiaus ištraukia tris knygas ir paduoda vaikams). Pasiskaitykit! Kai grįšiu, papasakosit. Mudu su tėtuku žadam būti namuose Kūčių dieną. (Mama išeina.)

RŪTA: Na, Ramune, tvarkykimės. Tavo krikšto mama išsigas, pamačiusi tokį šiukšlyną!

RAMUNĖ: Kad aš pavargusi...

JONAS: (Toliau darydamas savo gimnastiką) Kažin nuo ko?

RAMUNĖ: (Nekreipia dėmesio į brolių) Kad tik greičiau krikšto mama ateitų! Gal ji atneš dovanų... juk Kalėdos čia pat.

RŪTA: Greičiau susitvarkykim, o ne apie dovanas galvokim!

(Abi greit išneša mamos daiktus.)

JONAS: (Pasiima mamos paliktą knygą ir skaito garsiai:)

“Žemė buvo tamsi ir vargas didelis.

Žmonės liūdėjo ir kažko vis laukė.

Po visą pasaulį pasklido žinia, kad netrukus

gims Išgelbėtojas. Jis bus pasaulio Šviesa...

RŪTA: (Taip pat atverčia savo knygą ir skaito toliau:)

Ir štai danguje sužibo nauja žvaigždė.

Tolimo krašto išminčiai suprato, ką tai reiškia:

— Einam surasti naujai gimusį pasaulio Išganytoją!”

JONAS: Tik dabar pastebėjau, kad mama mums visiems paliko vienodas knygas!

RŪTA: O mes dar tėveliams dovanos nenupirkom. Gal už mamos paliktus pinigus jiems ką nors nupirkim. Mums juk nieko nereikia. Saldytuvai pilni.

JONAS: Gera mintis! Nors aš baisiai norėjau naujų sportinių batų.

RŪTA: Pakentėk. Tėveliai vis viena tau nupirks. Dabar mums svarbu juos pradžiuginti, — grįš iš kelionės pavargę.

JONAS: Gerai, einam dabar į krautuvę. Dar nevėlu. Ramunė pabus namuose, kol krikšto mama ateis.

RAMUNĖ (Patempusi lūpą) Aš nenoriu čia viena būti! (Jonas su Rūta išeina, nekreipdami į ją dėmesio).

KIPŠIUKAI: (Įeina, uostydami orą.)

Užuodėm, kad čia gyvena bloga mergaitė...

RAMUNĖ: (Pašoka išsigandusi) O kas jūs tokie būsit?

KIPŠIUKAI: (Susiėmę uodegomis, deklamuoja:)

Sešėliai mes piktų darbų,

Melagių ir neklaužadų vaikų.

Kai vaikas pyksta, mums smagu!

Su tinginiais mes šokame kartu.

Mintis kiekviena negera

Mums miela, brangi, artima!

RAMUNĖ: (Pradedą verkti...) Ne-e-e... Aš jūsų nenoriu...

KIPŠIUKAI: (Šokdami aplink ją, sega ant suknutės juodas dėmes)

O kad buvai tu negera,

Juodų dėmių esi pilna!

RAMUNĖ: (Bando nutraukti juodas dėmes, bet nesiseka.)

Ką aš dabar turiu daryti? (Verkia. Scena sutemsta.)

ANGELIUKAS: (Įeina su žvakute rankoj. Kipšiukai tuoj sulenda į kampus.)

Zvaigždė Kalėdų tik viena

Gali išgelbėti tave.

(Ramunė žiūri nustebusi.)

ANGELIUKAS: (Kviečia Ramunę ateiti.)

Betliejaus Kūdikio ženklai

Padės tau, jeigu paklydai...

RAMUNĖ: (Seka paskui angeliuką su žvake:)

Pėdsakai! Aš juos seksiu. Gal surasiu Kalėdų žvaigždę...

Aš nebenoriu būt bloga, noriu būti gera!

ANGELIUKAS: Ji jau seka Kūdikėlio Jėzaus pėdsakais,

Ir jos širdelėje jau sušvito nauja šviesa...

(Angeliukas paduoda Ramunei ranką ir abu išeina.

Gali būti giedama kalėdinė giesmė.)

ŠVENTOJI NAKTIS

Kotryna Grigaitytė

Per baltą sniego pūką,
Šviesiais žvaigždžių keliais,
Šventasis Kūdikėlis
Į žemę nusileis.

Nubraukti ašarėlių,
Paguodos rast vargę;
Į Betliejaus tvartelį
Mes skubam pas Tave.

Gimtinės kančią nešam
Širdelėje mažoj, —
Įžiebk saulytę skaisčią
Tėvynėj Lietuvoj.

SNIEGUOLIO NUOTYKIS

Teta Audronė su Audrytės Navasaitytės ir Baltijos Udrytės pagalba.

Cepelinas smarkiai ruošėsi Kalėdų šventėm. Jis buvo pasiryžęs savo tėveliams, sesutei Žiemutei ir visiems draugams dovanas padaryti pats. Todėl kiekvieną dieną po pamokų jis tuojau eidavo į savo kambarį ir ten planavi, dirbo, ruošėsi Kalėdoms.

— Cepelinai, — klausė tėtė ir mama, — ką tu ten dirbi? Išėik laukan pažaisti. Snaigytė su Leduku vis skambina ir tave kviečia į parką.

— Negaliu, — atsakė Cepelinas. — Nespėsiu dovanėles pabaigti, jeigu visą laiką žaisiu.

Žinoma, Cepelino tėveliai labai didžiavosi jo stropumu. Be to, jiems buvo smalsu sužinoti, ką Cepelinas ten slapta dirba. Ponia Pingvinienė buvo žadėjusi į Cepelino spintą visai nežiūrėti iki po švenčių.

Dienos bėgo. Maždaug savaitę prieš Kalėdas, pusryčių metu mama ir užklausė Cepeliną:

— Vaikeli, ar matei Snieguolį šį rytą?

— Ne, mamyte, nemačiau, — atsakė Cepelinas. — Maniau, kad tu jį laukan išleidai.

— Neišleidau ir iš viso dar jo nemačiau šiandien. Maniau, kad jis dar ant tavo lovos tebemiega. . .

Cepelinas susirūpino, užbėgo į viršų. Žiūri, ieško visur, bet Snieguolio kaip nėra, taip nėra.

— Mama, — tarė jau visai susigraudinęs Cepelinas, — jo niekur nėra. Žinai, aš taip dabar užsiėmęs su kalėdinėmis dovanėlėmis, jog neprisimenu, kad vakar rytą jį būčiau matęs. . .

— Vakar rytą jį tikrai išleidau laukan, — mąstydamą lėtai prasitarė mama. — Bet po to jo nebemačiau. Einam pasiklausti kaimynų, ar kas nors matė.

Visi trys — Cepelinas, Žiemutė ir mama — apėjo visus kaimynus, visų klausinėjo, bet niekas nei matė, nei girdėjo apie Snieguolį.

— Mama, Snieguolis pabėgo, nes mano, kad jo daugiau nebemyliu! — pravirko Cepelinas. Tėveliai ir draugai jį guodė, bet jis nepralinksmedėjo. Jis jautėsi kaltas, kad Snieguolis dingo. Vaikštinėjo gatvėmis ir vis šaukė Snieguolį. Pamiršo ir savo kalėdines dovanėles iš to rūpesčio.

Cepelino tėvelis įdėjo žinutę į laikraštį, prašydamas, kad praneštų, jei kas pamatys Snieguolį. Dieną prieš Kalėdas, suskambėjo telefonas. Ponia Pingvinienė ilgokai juo kalbėjo, užbaigdama: Gera, — ačiū, kad paskambinot. Atvažiuosime pasitikrinti.

— Cepelinai, — pašaukė jį, — skambino sniegomobilio vairuotojas iš gretimo miestelio. Jis mano, kad surado Snieguolį. Pasikviesk Lėduką su Snaigyte, ir visi važiuosime pasižiūrėti. Tik atsimink, kad gali būti ir ne Snieguolis, o kitas panašus šuniukas.

— Mama, turi būti Snieguolis! Aš taip noriu, kad būtų! Greičiau važiuokim.

Ledukas ir Snaigytė negalėjo drauge važiuoti, tad tik Cepelinas su Žiemute ir tėveliais išvyko į gretimą miestelį. Ir koks buvo džiaugsmas, kai Cepelinas ir Snieguolis viens kitą pamatė! Tik niekas negalėjo suprasti, kaip Snieguolis atsidūrė transportiniame snigomobilyje.

Snigomobilio šoferis šypsodamasis papasakojo, kas atsitiko.

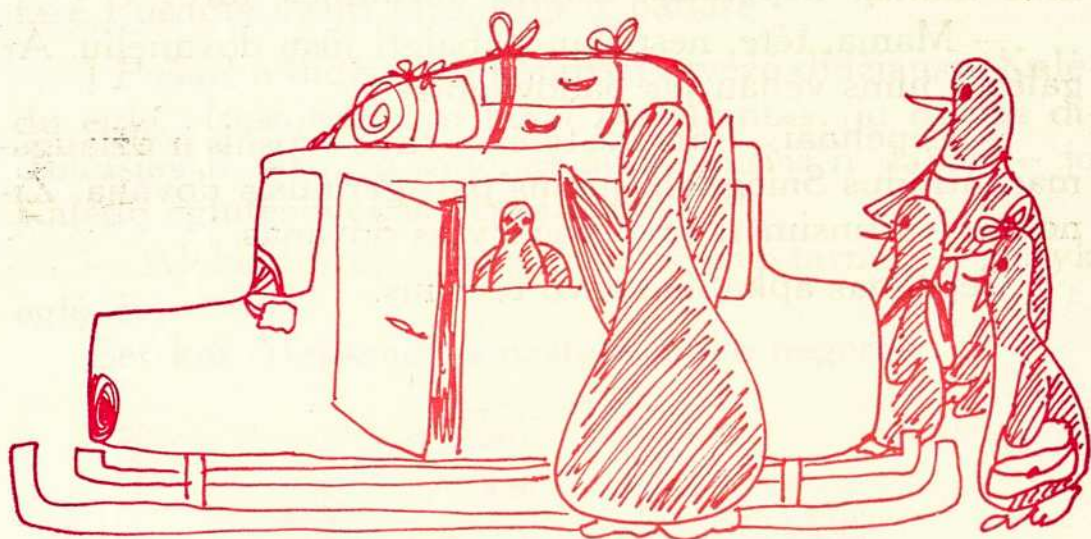
— Prieš pat man išvažiuojant, pamačiau, kad prie snigomobilio trinasi kažkokie nemaloniai atrodantys pingvinai. Tačiau tuo metu nekreipiau dėmesio ir sėdau prie vairo. Bevažiuodamas išgirdau knibždėjimą už nugaros.

— Tie pingvinai pagrobė mano Snieguolį! — susijaudinęs įsiterpė Cepelinas.

— Palauk, palauk, viską papasakosiu, — tarė šoferis. — Kai sustojau kavos atsigerti, patikrinau, kas ten dedasi snigomobilio užpakalyje. Žiūriu — gailiai cypia išalkęs šuniukas. Ir dar ne viskas! Šalia jo — du sušalę kačiukai. Pagalvojau, kad tikriausiai tie įtartini pingvinai bus įmetę Snieguolį ir tuos kačiukus man į snigomobilį. Gal jie manė kokią šposą iškrėsti, ar ką...

— Visai nejuokinga! — sušuko Cepelinas. — Kas būtų buvę, jei Snieguolis būtų ten sušalęs?!

— Dar paklausk, kas toliau buvo, — vėl nuramino Cepeliną vairuotojas. — Tavo tas Snieguolis tikrai geras šuniukas. Jis atsigulė šalia tų kačiukų ir juos šildė. Jei ne jis, jiems tikrai būtų buvęs galas. Tik dabar turiu bėdą — nežinau, ką su tais kačiukais daryti. Šiaip pasilaikyčiau pas save, bet kai daug keliauju, negaliu jų prižiūrėti. . .

— Mama, tėtė! — linksmi sušuko Cepelinas. — Aš žinau, ką daryti. Juk aš nebaigiau savo kalėdinių dovanėlių. Ar negalėčiau vieną kačiuką padovanoti Snaigytei ir Ledukui, o kitą — (tyliai sušnabždėjo tėveliams į ausį) Žiemutei? Ar galiu?

— Gal ir nebloga mintis, — tarė tėvelis. — Tik pirma reiks pasitikrinti, ar tavo draugų tėveliai sutiks tokią dovaną priimti į savo namus. O Žiemutei tai bus tikrai staigmena — matai, ji jau užsnūdo ir nė negirdėjo, kad vienas iš tų kačiukų bus jai. . .

Kokios džiaugsmingos buvo Kalėdos pingvinų šeimoje! Snaigytė ir Ledukas negalėjo atsidžiaugti kačiuku. Ir

Žiemutė laiminga laikė savo katinėlį glėbyje ir nenorėjo jo paleisti. O tas patenkintas murksojo ir atrodė, kad niekur kitur nė nenori eiti.

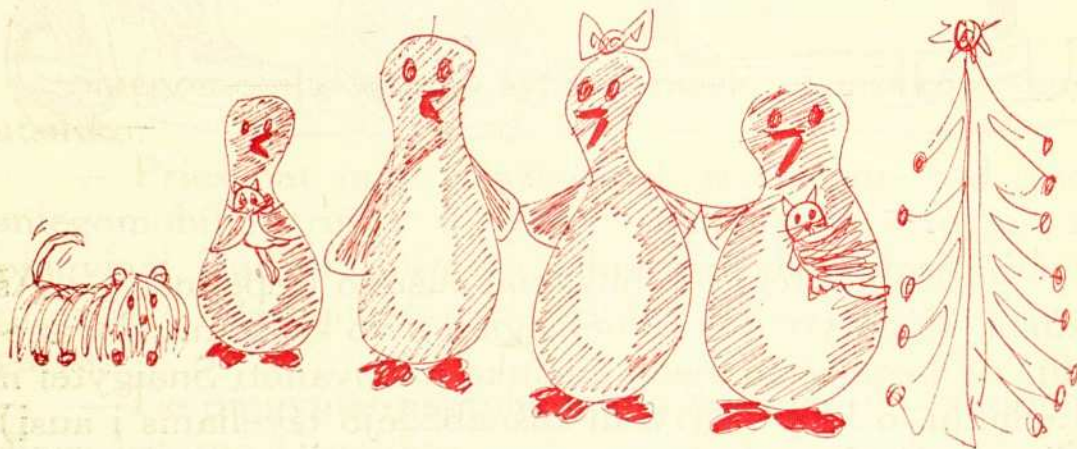
— Ir taip vis gerai išėjo dėl tavęs! — džiaugėsi ir Cepelinas, glostydamas Snieguolį. Snieguolis, vizgindamas uodegytę visus sekiojo, lyg suprasdamas, kad ir jis daug prisidėjo prie tos šventiškos laimės.

Vakare, kai tėveliai atėjo su Cepelinu sukalbėti vakaro maldą, Cepelinas, truputį nusiminęs, tarė:

— Mama, tėtė, nespėjau pabaigti jūsų dovanėlių. Ar galėsiu jums vėliau jas padovanoti?

— Cepelinau, — atsakė tėtė, — tavo šypsnis ir džiaugsmas, atradus Snieguolį, mums pati geriausia dovana. Žinoma, įvertinsim ir tavo padarytas dovanas.

Cepelinas apkabino savo tėvelius.

Lauke pro langus žybčiojo kalėdiniai žiburėliai, visiems linkėdami:

LINKSMŲ PINGVINIŠKŲ KALĖDŲ
IR LAIMINGŲ PINGVINIŠKŲ NAUJŲ METŲ!

TRYS EGLUTĖS

Ona Mikailaitė

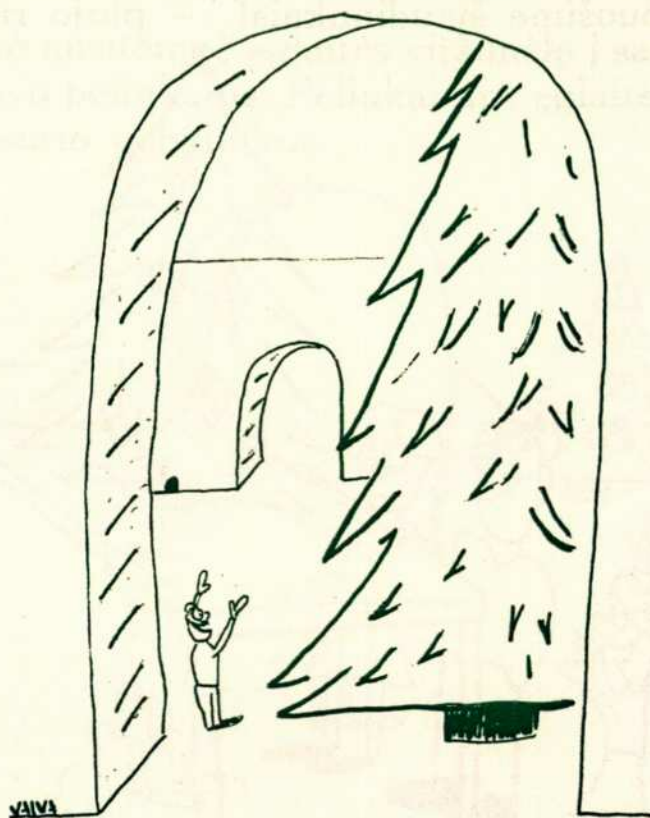
Ponas Pušaitis gyveno baltame name. Vieną rytą jis nutarė pirkti Kalėdų eglutę. Kalėdos jau buvo netoli. Taip rodė kalendorius ir baltomis snaigėmis apdengtas Pušaičio namas.

— Pirksiu pačią didžiausią eglę, kurią tik rasiu! — tarė Pušaitis. Kaip tarė, taip ir padarė.

Į Pušaičio didžiausią kambarį atvežė didžiausią Kalėdų eglę. Pušaitis buvo labai patenkintas: jo namas didžiausias iš visų, jo salionas aukščiausias ir dabar — jo Kalėdų eglutės niekas nepralenks!

— Aleksandrai, — tarė Pušaitis savo tarnui, — statyk eglę čia.

Bet kai Aleksandras pastatė, buvo negerai.

— Negerai! Negerai! — rėkė ponas Pušaitis.

Aleksandras nupiovė eglės viršūnę.

— Dabar gerai, — atsiduso Pušaitis.

Aleksandras išmetė eglės viršūnę pro langą. Ji nukrito į sniego pusnį. Pro šalį ėjo mažas berniukas su savo mama. Jis pamatė eglutės viršūnę pusnyje.

— Mamyte, mamyte! Čia bus mums eglutė Kalėdoms. Sakei, kad bus per brangų pirkti. Bet žiūrėk, ši eglutė išmesta, mes galim pasiimti...

Nieko nelaukdamas, berniukas išoko į sniego pusnį ir ištraukė eglutę. Parsinešė namo.

— Andriau, Ramune, Julyte, mes turim eglutę! — šaukė Giedrius visu balsu. Jo broliukas ir sesutės pribėgo pasižiūrėti.

— Tikrai! Ji nedidelė, bet labai graži, — džiaugėsi Andrius.

— Galėsime ant stalo pastatyti, — pritarė Ramunė.

— Ir papuošime šiaudinukais! — plojo rankutėmis Julytė

— Negerai! — nusiminė Ramunė.

— Dabar bus gerai! — tarė Giedrius ir nukirpo eglutės viršūnėlę.

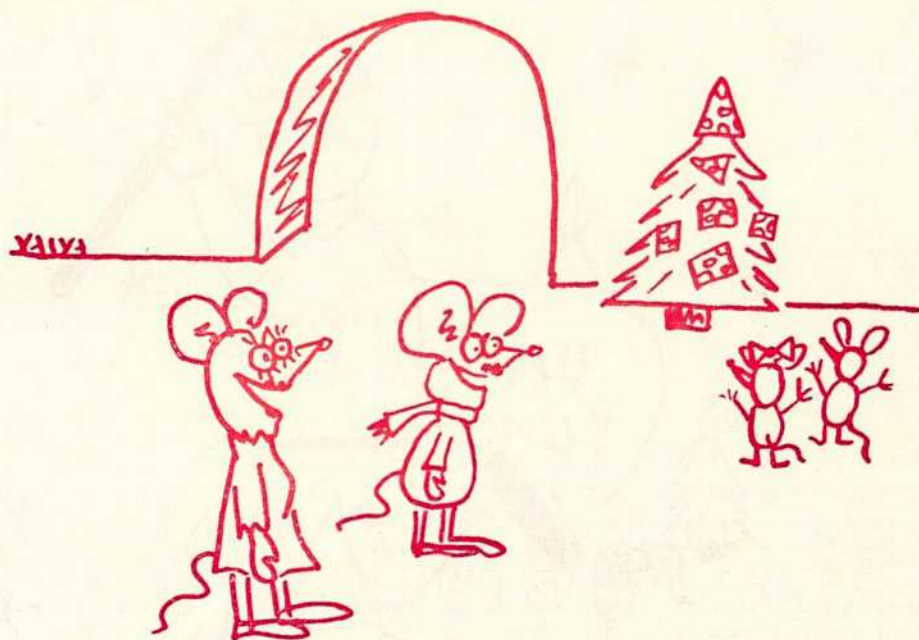
Dabar eglutė buvo kaip tik. Vaikai dirbo visą vakarą, kol ją papuošė. Vakare pro langą spindėjo mėlynos lemputės ir balti šiaudinukai. Gatvėje žmonės sustojo pasižiūrėti.

Pono Pušaičio name didžiausia eglė žėrėjo gražiausiomis spalvomis. Stikliniai papuošalai sukinėjosi į visas puses. Tik nebuvo kas jais džiaugiasi. . . Vienas Pušaitis sėdėjo, rūkė pypkę ir mąstė liūdnas mintis.

Jo kaimynai džiaugėsi ir juokėsi. Vaikams buvo linksmu ir smagu. Ant jų mažo, rudo namuko slenksčio gulėjo numesta eglutės viršūnėlė. Bet neilgai gulėjo. Ją pamatė pelytė Pilkutė.

— Tai bus mums eglaičiukė! — cypsėjo Pilkutė. — Ir mums bus Kalėdos!

Pilkutė nusitempė eglaitės viršūnėlę į savo urvą. Ten pastatė savo peliukams. Peliukai ant eglaitės spyglių susmaigstė sūrio gabaliukus.

— Kalėdos! Kalėdos! — cypsėjo maži peliukai, nors dar nebuvo Kalėdos. Jos artėjo kiekvieną dieną.

Pono Pušaičio namuose buvo kepami didžiuliai pyragai. Bet tai jo nedžiugino.

— Kas iš to? . . . — atsiduso Pušaitis.

Giedrius, Andrius, Ramunės ir Julytės namuose buvo kepami pyragaičiai. Jų kvapas kuteno vaikų nosytes. Kaip sunku sulaukti tų Kalėdų!

O pelytės Pilkutės namuose, visi tik bėgo ir bėgo. Pelytės ir peliukai rinko trupinius Pušaičio namuose. Jie rinko trupinius ir vaikų namuose. Jie nešė į savo urvą.

Staiga ponas Pušaitis pastebėjo pelytės uodegytę skubančią jo gražiu kilimu.

— Pelės! — suriko Pušaitis. — Aleksandrai!

Pušaitis griebė šluotą ir vijosi pelytę — iki durų, ant laiptų, į pusnį, ant šaligatvio . . .

Pušaitis bėgo ir bėgo, kol pribėgo mažą, rudą namuką. Pribėgęs sustojo. Lange žibėjo mėlynos lemputės, o ant mažos eglutės šakų suposi balti šiaudinukai. Aplink stalą stovėjo keturi vaikai. Jie rankose laikė kažkokį baltą popierėlį. Pušaitis atsirėmė ant savo šluotos ir žiūri.

— Ponas, — paklausė Ramunė, atidariusi duris, — mes valgom Kūčias. Prašom į vidų. Mes visuomet paliekam vieną vietą pakeleiviui.

Pušaitis nedrąsiai įėjo į vidų. Mama ir vaikai jį pasodino už stalo. Visi kartu pasidalino paplotėle ir pavalgė Kūčių vakarienę. Vaikai paaiškino, ką tai reiškia. Paskui visi pagiedojo lietuviškas kalėdines giesmes.

Pušaitis klausėsi ir klausėsi. Jo akyse sužibo ašaros.

— Ačiū labai! Ačiū labai! — tarė jis. — Aš, matot, Kalėdų nelaukiau. Neturėjau su kuo švęsti...

Julytė ir Ramunė jį ramino.

— Rytoj prašom pas mane! — pakvietė Pušaitis.

Pušaitis pripirko vaikams dovanų.

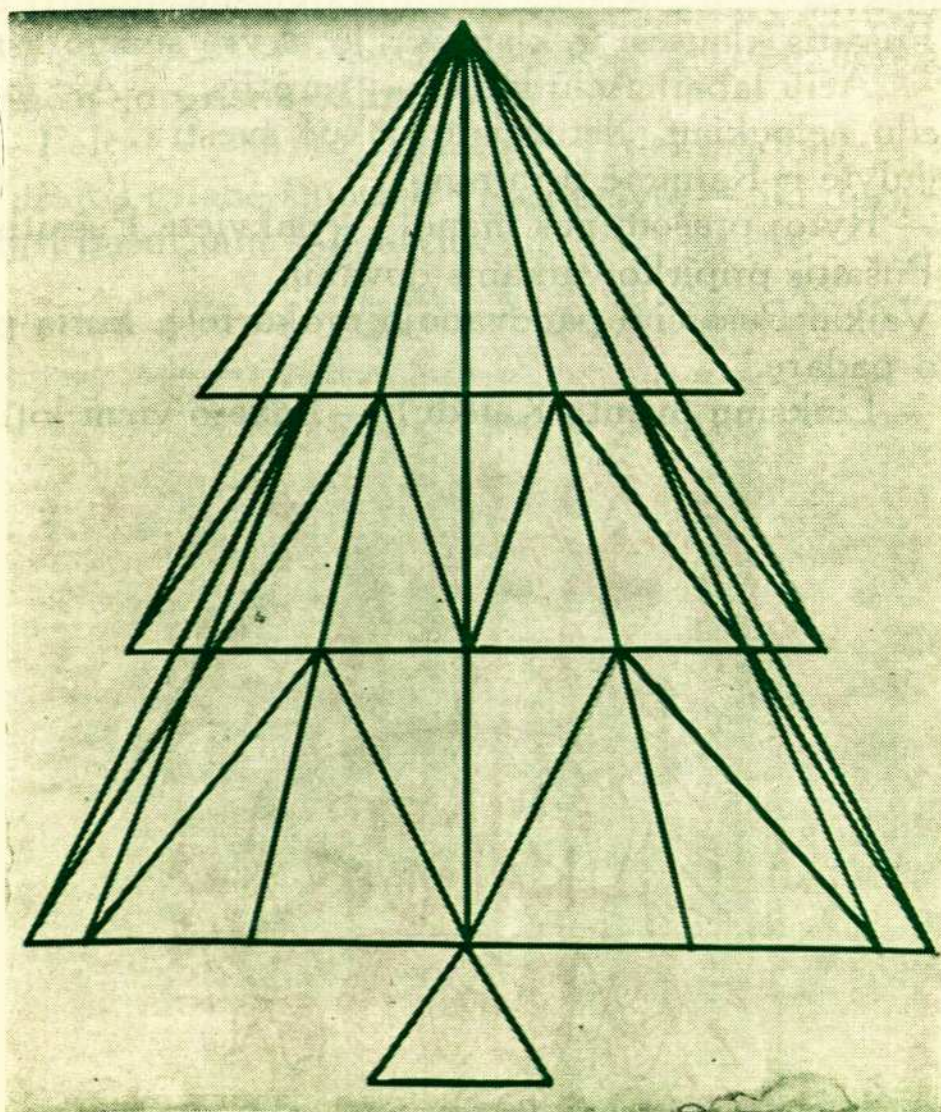
Vaikai Pušaičiui padovanojo prakartėlę, kurią patys buvo padarę.

— Linksmų Šventų Kalėdų! — linkėjo vieni kitiems.

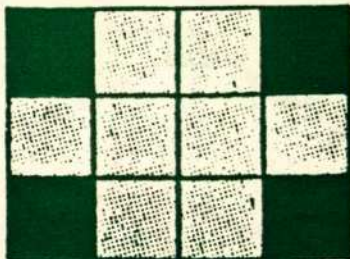

- I. Iš kiek trikampių susideda ši eglutė?
Nuspalvink ją ir pridėk kalėdinių papuošimų.

II. SKAIČIŲ MİSLĖS

Langeliuose įrašyk skaičius nuo 2 iki 9 taip, kad joks skaičius nesektų kito iš eilės skersai, išilgai ar įstrižai. Pavyzdžiui, negali būti 3 ir 4 iš eilės, arba 5 ir 6.

III. KAS?

Ada Abromaitienė

Kas ilga, ilga barzda,
Pasiremdamas lazda,
Per apsnigusius miškus
Skuba naktį pas vaikus,
Užsidėjęs ant pečių
Didelius, sunkius maišus?
Kaip vadinas šis žmogus, —
Ar sunku atspėti bus?...

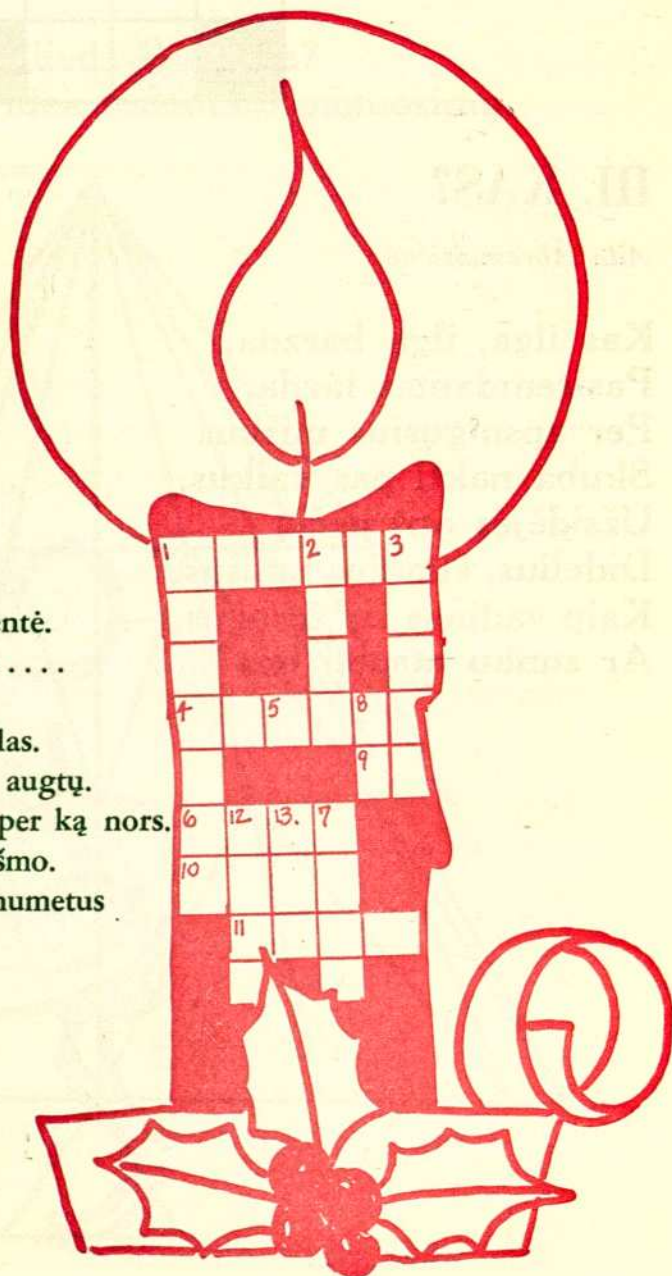
IV. ŽVAKIDĖS KRYŽIAŽODIS

Skersai:

1. Šventė dieną prieš Kalėdas.
4. Vieta, kur Kūdikėlis Jėzus buvo paguldytas.
6. Žiemą būna šaltas...
9. Ko trūksta šiam žodžiui: -- -- saka.
10. Reiškia tą patį kaip "tarė".
11. Kamuolį meta šiandien,
o vakar

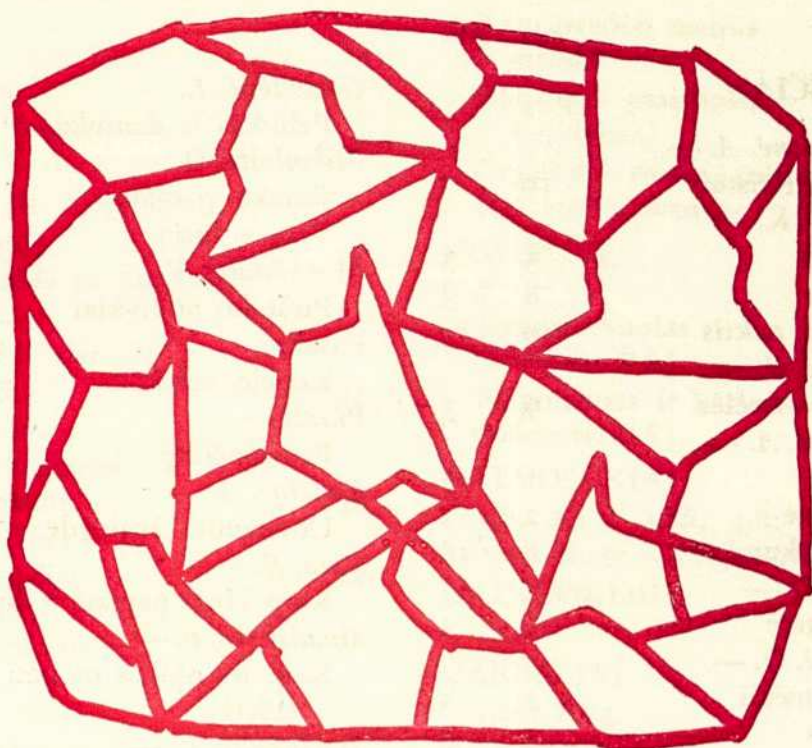
Žemyn:

1. Vaikų mėgstamiausia šventė.
2. Jei dovaną duoda, reikia
3. Ne šlapia, bet
5. Šio kryžiažodžio paveikslas.
7. Dėti grūdą į žemę, kad augtų.
8. Žodelis sakomas, šokant per ką nors.
12. Kai yra tylu, nėra triukšmo.
13. Nr. 10 (skersai) žodis, numetus
pirmą raidę.

V. KIEK KEPURIŲ?

Kai surasi visas kepures, nuspalvink jas!

VI. PASTATAI

Čia surašyti dešimties pastatų vardai, tik raidės sumaišytos. Pabandyk atitaisyti. Ar žinai, kam tie pastatai naudojami?

1. RANGOŽASIDI	1. _____
2. VETVROTI	2. _____
3. ŠTOKBAS	3. _____
4. ŽAIBČYNA	4. _____
5. REMAIDIP	5. _____
6. ZUSUJIEM	6. _____
7. LOMYKAK	7. _____
8. TARDAKE	8. _____
9. DATSOSINA	9. _____
10. KIBASARF	10. _____

(Atsakymai psl. 31)

1985 METŲ "EGLUTĖS" TURINYS

	nr.	psl.		nr.	psl.
EILĖRAŠČIAI			<i>Gudeliienė, L. —</i>		
<i>Abromaitienė, A. —</i>			Peliukas ir dantukas	7	4
Kalėdų Kristui	10	3	<i>Mikailaitė, O. —</i>		
<i>Grigaitytė, K. —</i>			Jonuko pamoka	1	16
Gegužis	5	3	Trys eglutės	10	21
Miškely	8	3	<i>Morkūnaitė, V. —</i>		
Šventoji naktis	10	14	Pieštuko nuotyčiai	7	8
<i>Jotvingytė, R. —</i>			Pasaka:		
Gaila vasarėlės	9	3	Kepėjo velykos	3	8
<i>Kašiubienė, A. —</i>			<i>Pušėlė —</i>		
Žiema	1	15	Pas močiutę	5	16
Tėviškėlė	2	3	<i>Radžius, A. —</i>		
Grybo skundas	8	18	Uodeguota žvaigždė	7	12
<i>Lipčiūtė, D. —</i>			<i>Rasa, R. —</i>		
Mano tėtė	6	3	Kaip Linas pamatė Vilnių	2	22
<i>Mikailaitė, O. —</i>			<i>Sinadskytė, E. —</i>		
Nauji metai	1	3	Kaip Rainiukas mokėsi		
Knygos	7	3	rašyti	9	13
<i>Minelga, J. —</i>			<i>Staciokaitė, L. —</i>		
Pamačiau!	4	3	Keista kelionė I	1	18
<i>Nemunėlis, V. —</i>			" " II	2	28
Pašviesk!	3	3	" " III	3	22
<i>Palčinskaitė, V. —</i>			" " IV	4	12
Cirkas	6	16	" " V	5	12
<i>Radžius, A. —</i>			" " VI	6	6
Velykų kiškis	3	16	<i>Šležas, A. —</i>		
<i>Šimaitis, V. —</i>			Pasikalbėjimas	1	22
Saulės šeima	7	19	<i>Teta Audronė —</i>		
			Cepelino Kalėdų		
PASAKOS IR PASAKOJIMAI			atostogos	1	10
Arabų pasakėčia:			Cepelinas kraustosi	3	18
Detektyvas	4	22	Žemėlapių staigmena	5	26
<i>Bartuška, L. —</i>			Trys draugai sportuoja	8	9
Vaiduokliai	8	4	Cepelino cirkas	9	8
<i>Butkienė, N. —</i>			Snieguolio nuotykis	10	15
Jonuko išradimas	6	11	<i>Vaitkevičienė, V. —</i>		
(pasaką pritaikė E.J.)			Musmirė	8	15
			<i>Vyturys —</i>		
			Kuris gudresnis?	6	17

	nr.	psl.
VAIZDELIAI IR VAIDINIMAI		
<i>Lipčiūtė, D. —</i>		
Kalėdų žvaigždė	10	8
<i>Udrienė, R. —</i>		
Angelų pranešimas	2	4
GAMTA IR APLINKA		
Apie saulę	8	26
<i>K. Donelaičio lit. mokyklos mokiniai —</i>		
Negirdėti, neregėti dalykai	1	24
<i>Sadūnaitė, D. —</i>		
Namai, kuriuose gyvename	4	28
Vilkai, lapės ir jų giminaičiai	9	24
<i>Vygantaitė, V. —</i>		
Susipažinkime su Šveicarija	7	24
AR ŽINAI?		
Ką reiškia ženklai?	2	8
Piramidės	6	20
<i>Petrauskienė, G. —</i>		
Stovykla dideliems ir mažiems	9	31

	nr.	psl.
<i>Udrienė, R. —</i>		
Kaip pradėti naujus metus?	1	4
Kaip gali pasiruošti Velykoms?	3	4
Gegužis — motinų mėnuo	5	4
Dvi meilės šventės	6	4
VERTIMAI		
<i>P. F. —</i>		
Julijono kaulas (sulietuvino D.S.)	4	16
Napoleonas ir katinas (sulietuvino D.S.)	9	4
GALVOSŪKIAI		
1,6; 2,17; 3,26; 4,8; 5,8; 6,22; 7,20; 8,19; 9,18; 10,26		
DAINUOKIME		
10,7		
DARBELIAI		
4,26; 8,24		
ŠYPSNIUKAI		
1,23; 3,17; 4,32; 6,19; 7,31; 8,23; 9,23		
VAIKŲ KŪRYBA		
1,29; 2,13; 3,30; 4,4; 5,31; 6,26; 7,28; 8,29; 9,26		

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI
 IV. Skersai: 1. Kučios, 4. edžios, 6. oras, 9. pa, 10. sake, 11. metė; Žemyn: 1. Kalėdos, 3. sausa, 5. žvakė, 7. sėti, 8. op, 12. ramu, 13. akė.
 VI. 1. dangoraižis, 2. tvirtovė, 3. bokštas, 4. baznyčia, 5. piramidė, 6. muziejus, 7. mokykla, 8. katedra, 9. stadionas, 10. fabrikas.

Alp 1786

NAUJOS KNYGOS

TVANKSTIES PILIS

Nauja Algirdo Gustaičio knyga vaikams: Algio Trakio ir Taksiuko tolimesni nuotyčiai. TVANKSTIES PILIS gausiai iliustruota, to paties didelio formato, kaip ir kitos šios serijos knygos, išleista dviem spalvomis. Galima įsigyti per JAV LB Švietimo Tarybą arba pas autorių: 7946 W. 4th St., Los Angeles, CA 90048

TIKROJI LIETUVA

1. Atspausdinta nepaprasta knyga TIKROJI LIETUVA, aiškinanti Lietuvos žemėlapi. Knygos parengimas truko daug metų. Knyga yra didelio formato — 11 x 8,5 inčų arba 28 x 22 centimetrų, kietais viršeliais, puikiame popieriuje, yra 79-ių senų Lietuvos ir Pabaltijo žemėlapių atspaudai ir dar 172 iliustracijos. Kaina \$20.00 ir \$2.00 persiuntimas.

2. Lietuvos žemėlapis. Mastelis 1:1.000.000. Šio žemėlapio aiškinimai knygoje TIKROJI LIETUVA. Parengė Algirdas Gustaitis. \$12.00.

3. 1595 metų Lietuvos žemėlapis, su aiškinimais. \$6.00.

4. 1749 metų Lietuvos žemėlapis, su aiškinimais. \$7.00.

5. 14-ka Lietuvos miestų herbų. Kiekvienas ant atskiro lapo. \$3.00. Aiškinimai lietuvių kalba. Spausdinta juoda-balta. Išleido žinomos lietuvių organizacijos.

Užsakymus amerikiečių doleriais siųsti leidinių platintojui: S. Bernatavičius, 1513 South 48th Court, Cicero, IL 60650, USA.

Dvi graviūros: lietuvių-švedų kautynės 1656 m. prie Pilypavo ir Sandomiro. Išleido Lietuvių Istorijos Draugija 1984 m. Abi graviūros (po vieną neparduodama) tik \$15.00. Užsisakyti: 5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636

90.744.148.